

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha, v právní věci žalobkyně **H. S.**, zastoupené JUDr. Milošem Vašendou, advokátem se sídlem Chopinova 10, Ostrava – Přívoz, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2003, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 43 Cad 135/2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2004, č. j. 43 Cad 135/2003 - 33,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2004, č. j. 43 Cad 135/2003 - 33, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku byla žalobkyni upravena výše starobního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) tak, že starobní důchod žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) ode dne 1. 1. 2000 činí 6246 Kč měsíčně. Žalovaná uvedla, že od prosince 2000 náležel žalobkyni starobní důchod ve výši 6493 Kč měsíčně, od prosince 2001 ve výši 6908 Kč měsíčně a od ledna 2003 náleží žalobkyni starobní důchod ve výši 7121 Kč měsíčně. Žalovaná dále uvedla, že základní výměra důchodu činí 1310 Kč měsíčně. Procentní výměra důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, který činí 7834 Kč; jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 11 412 Kč za roky 1986 až 1999. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za dva roky pojištění podle žalované činí 63 % výpočtového základu,

tedy 4936 Kč. Procentní výměra důchodu vypočteného podle zákona č. 100/1988 Sb. činí 3604 Kč, takže žalobkyni náleží výše uvedených 4936 Kč (tedy částka vyšší – pozn. soudu).

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobkyně napadla způsob zápočtu vyloučených dob a brojila rovněž proti způsobu zápočtu náhrady za ztrátu na výdělků po skočení pracovní neschopnosti podle § 195 zákoníku práce v čisté mzdě.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 3. 2004, č. j. 43 Cad 135/2003 - 33, zamítl žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalované. Soud uvedl, že žalovaná započítala všechny náhrady za ztrátu na výdělků, které byly žalobkyni vyplaceny, a provedla srovnávací výpočet výhodnějšího výpočtového základu. Pro výpočet procentní výměry starobního důchodu byl pro žalobkyni výhodnější zápočet ztráty na výdělků se zřetelem k vyloučeným dobám; se zápočtem vyloučených dob v délce trvání 1207 dnů činil osobní vyměřovací základ 11 412 Kč, výpočtový základ pro výpočet důchodu 7 834 Kč a procentní výměra důchodu za 42 let pojištění 63 %, tedy 4936 Kč. Z předložených důkazů je podle soudu zřejmé, že způsob výpočtu výše starobního důchodu byl správný, neboť žalovaná správně hodnotila výši starobního důchodu, když hodnotila veškeré doby pojištění a provedla hodnocení vyloučených dob v souladu se zákonem. Krajský soud v Ostravě proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včasné a ve lhůtě doplněné kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že v řízení před krajským soudem namítla, že „částku 6246 Kč nelze považovat za správnou“. Přitom vycházela z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2003, č. j. 20 Cad 31/2003 - 37, jímž bylo pro vady řízení zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2003, krajský soud měl ve zmíněném rozhodnutí přisvědčit žalobkyni, která se domáhala zvýšení důchodové dávky započítáním hrubých výdělků v období let 1993 až 1996, konkrétně náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti po pracovním úrazu. Tomuto rozhodnutí předcházel rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 1. 2002, č. j. 2 Cao 41/2001 - 17, jenž zrušil rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2000, jímž žalovaná hodnotila a započítala žalobkyni náhradu za ztrátu na ušlém výdělků po skončení pracovní neschopnosti od 1. 1. 1996 do 5. 2. 1996 v částce 5179 Kč čisté mzdy, vyplacené na základě rozhodnutí Okresního soudu v Opavě v rámci exekučního řízení z usnesení č. j. 21 E 1086/99 - 5 z účtu společnosti Ostruj Ostrava, a. s. a částku hrubé mzdy na pracovní úraz za období od 1. 1. 1999 do 31. 12. 1999 ve výši 79 398 Kč. Žalovaná tedy započítala čistou náhradu na pracovní úraz ze dne 11. 12. 1980 od 1. 1. 1996 do 5. 2. 1996 v částce 5179 Kč s hrubou náhradou na pracovní úraz ze dne 11. 12. 1980 od 1. 1. 1999 do 31. 12. 1999 v částce 79 398 Kč. Z toho je zřejmé, že do dne 5. 2. 1996 byla vykazována pro výpočet důchodu čistá náhrada na pracovní úraz z roku 1980, takže výpočet žalované v rozhodnutí ze dne 26. 4. 2000 byl nesprávný a stěžovatelka byla tím, že do vyměřovacího základu činěného hrubým příjmem započítala čistou náhradu v částce 5179 Kč s hrubou náhradou ve výši 79 398 Kč, poškozena na výpočtu starobního důchodu. Kasační stížností napadený rozsudek pak nevzal na vědomí tyto námitky žalobkyně a žalobu zamítl. Stěžovatelka má za to, že skutková podstata, z níž žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela, nemá oporu ve spisech a je s nimi v rozporu. Proto stěžovatelka navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě dne 19. 3. 2004, č. j. 43 Cad 135/2003 - 33, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s rozsudkem krajského soudu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatelka v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se krajský soud nevypořádal se všemi žalobními námitkami, které žalobkyně uplatnila v žalobě proti rozhodnutí žalované. Stěžejními žalobními námitkami stěžovatelky byla námitka, že v rozhodnutí žalované nebylo dostatečným způsobem vysvětleno, proč je žalobkyní provedený zápočet tzv. vyloučených dob pro stěžovatelku výhodnější; dále stěžovatelka namítala, že do vyměřovacího základu byla nesprávně zahrnuta čistá náhrada za ztrátu na výdělku za pracovní úraz v situaci, kdy měla být podle ní započtena tato náhrada v hrubé mzdě. Pokud jde o námitku žalobkyně týkající se zápočtu tzv. vyloučených dob, Krajský soud v Ostravě pochybil, když dostatečným způsobem nevysvětlil, proč se ztotožnil s názorem žalované ohledně toho, že jí provedený výpočet je pro stěžovatelku výhodnější. Další žalobní námitkou týkající se toho, že žalovaný neobjasnil, z jakého důvodu byla do vyměřovacího základu započtena náhrada za ztrátu na výdělku za pracovní úraz dílem v hrubé a dílem v čisté mzdě, se krajský soud nezabýval vůbec. Tím, že krajský soud opomněl v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované přezkoumat jednu ze žalobních námitek, a druhou žalobní námitkou se zabýval pouze nedostatečně, je jeho rozhodnutí, jímž zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované, podle názoru Nejvyššího správního soudu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu pro nedostatek důvodů, a proto rozsudek Krajského soudu v Ostravě podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc mu současně věc vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud podle odst. 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. V dalším řízení se krajský soud zaměří na řádné vypořádání se se všemi tvrzeními stěžovatelky uvedenými v žalobě.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě v novém rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

